

УДК 37.016:811.111

АВТЕНТИЧНІ ПОДКАСТИ ТА ВІДЕОКОНТЕНТ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ

Роман Дудок

*Львівський національний університет імені Івана Франка
кафедра іноземних мов для гуманітарних факультетів
вул. Дорошенка, 41, кімн. 111, 79000, Львів, Україна
тел.: 032 239 41 76
ел. пошта: romandudok@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-2531-9918>*

Орест Красівський

*Львівський національний університет імені Івана Франка
кафедра іноземних мов для гуманітарних факультетів
вул. Дорошенка, 41, кімн. 111, 79000, Львів, Україна
тел.: 032 239 41 76
ел. пошта: kom1993@i.ua
<https://orcid.org/0000-0002-1548-2423>*

Оксана Мікула

*Львівський національний університет імені Івана Франка
кафедра іноземних мов для гуманітарних факультетів
вул. Дорошенка, 41, кімн. 111, 79000, Львів, Україна
тел.: 032 239 41 76
ел. пошта: mk.oksana@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-9860-7748>*

Стаття присвячена теоретичному обґрунтуванню та методичному потенціалу автентичних відеоматеріалів у сучасній практиці навчання іноземних мов. З огляду на потребу формування комплексної комунікативної компетентності здобувачів освіти, автентичні відеоматеріали розглядають як ефективний інструмент розвитку слухового сприйняття, дискурсивної обізнаності, прагматичної чутливості та здатності інтерпретувати багаторівневі мовленнєві й культурні смисли. Центральною тезою є твердження про те, що автентичний відеоконтент, створений носіями мови для природних комунікативних цілей, забезпечує унікальне навчальне середовище, в якому поєднуються природність мовлення, культурна маркованість та реалістичність ситуацій.

У статті наголошується, що робота з автентичним відео активізує когнітивні процеси здобувачів освіти, допомагаючи їм прогнозувати зміст висловлювань, уважніше реагувати на інтонаційні та невербальні сигнали, критично осмислювати отриману інформацію й відстежувати логіку побудови аргументації. Особливий акцент зроблено на мотиваційному ефекті використання автентичних відео. Залучення реального мовлення не лише підвищує інтерес студентів, а й формує відчуття практичної значущості вивчення мови, позитивно впливаючи на навчальну автономію.

Особлива увага приділена тому, як автентичне відео сприяє формуванню міжкультурної компетентності. Студенти отримують можливість спостерігати природні моделі взаємодії, комунікативні стратегії та культурні норми, що дозволяє глибше зрозуміти культурні контексти та усвідомлювати різноманітність способів спілкування. Такий досвід формує здатність інтерпретувати культурно зумовлені смисли та критично аналізувати культурні відмінності.

У статті проаналізовано потенціал автентичних відеоматеріалів як ефективного інструмента розвитку іншомовної комунікативної компетентності. Доведено, що продумане та системне використання

автентичних відеоматеріалів створює умови для гармонійного мовленнєвого, когнітивного й соціокультурного розвитку студентів. Отриманні результати підтверджують доцільність впровадження відеоматеріалів у сучасний освітній процес, оскільки вони сприяють глибшому вивченню іноземної мови, формуванню компетентних та автономних користувачів мови.

Ключові слова: автентичні відеоматеріали, комунікативна компетентність, міжкультурна компетентність, методика навчання іноземної мови.

DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/ufl.2026.21.5144>

Формулювання проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування іншомовної комунікативної компетентності вже протягом кількох десятиліть посідає провідне місце в сучасній методиці викладання іноземних мов. У цифрову епоху невід’ємною частиною вивчення мов є використання відео та відеоконтенту, адже автентичні аудіовізуальні матеріали сприяють розвитку навичок аудіювання та забезпечують успішну взаємодію у професійному й повсякденному спілкуванні. Використання відео у навчальному процесі надає унікальну можливість зацікавити та мотивувати студентів, розвиваючи їхні когнітивні та мовленнєві навички. Навчальний процес стає більш динамічним, емоційно насиченим і наближеним до реальних ситуацій спілкування, що значно підвищує ефективність засвоєння іншомовного матеріалу.

Традиційні навчальні матеріали, такі як підручники, адаптовані тексти та аудіозаписи залишаються важливим компонентом освітнього процесу, забезпечуючи системність, послідовність і структурованість у вивченні іноземної мови. Водночас сучасні тенденції методики навчання іноземних мов зумовлюють необхідність доповнення таких матеріалів автентичними ресурсами, які відображають реальні мовленнєві ситуації та комунікативну динаміку. До них належать відео, подкасти, інтерв’ю, сюжети новин, створені носіями мови для природного спілкування, які сприяють розвитку здатності сприймати мову в її культурному та соціальному контекстах, формують міжкультурну компетентність і підвищують автентичність навчального середовища.

Однією з ключових компетенцій необхідних для ефективної комунікації, є вміння сприймати та розуміти усне мовлення. Як зазначає Г. Браун [3 : 2–7] аудіювання є основою для розвитку інших видів мовленнєвої діяльності, оскільки забезпечує формування фонетичної, лексичної та граматичної компетентностей у природному контексті.

В умовах сучасного освітнього простору, що характеризується інтенсивною інтеграцією мультимедійних технологій, актуалізується не лише використання автентичних матеріалів, а й необхідність методично обґрунтованої роботи з ними. Цифрові ресурси забезпечують можливість моделювання такого формату взаємодії з мовленням, який відтворює його природну динаміку та когнітивну складність. Зокрема, аудіовізуальні матеріали створюють умови розвитку здатності студентів здійснювати багатоетапну обробку інформації, адаптуватися до темпоральних особливостей автентичного мовлення та реагувати на непередбачуваність комунікативних ситуацій. На думку Дж. Філда [6 : 286] та М. Роста [13] робота з автентичними аудіовізуальним контентом сприяє розвитку не лише навичок розуміння, але й формує здатність студентів застосовувати такі стратегії аудіювання як прогнозування, вилучення ключової інформації, аналіз інтонаційних та невербальних елементів спілкування. Дослідник Л. Вандергріфт [15 : 192–193] підкреслює, що регулярне використання мультимедійних матеріалів під час занять активізує когнітивну діяльність студентів, розвиває їхню автономію та сприяє глибшому засвоєнню матеріалу. Поряд із цим такі ресурси до-

звляють врахувати індивідуальні особливості студентів, оскільки дають можливість обирати матеріали відповідно до рівня володіння мовою та інтересів.

У сучасних дослідженнях українських авторів підкреслюється, що відеоматеріали і подкасти не лише підвищують мотивацію студентів, але й дають доступ до автентичного мовного контексту, необхідного для формування аудіативної та комунікативної компетентностей. Зокрема, А. Найдьонова та О. Пономаренко [9], аналізуючи потенціал подкастингу, підкреслюють, що його інтеграція створює умови для ефективнішого засвоєння матеріалу, посилюючи навчальну автономію та експозицію студентів до реального мовлення. О. Романова та О. Мудрик зазначають, що застосування автентичних матеріалів під час вивчення іноземної мови підвищує навчальну мотивацію студентів, оскільки забезпечує їхнє занурення в реальні комунікативні ситуації, демонструє практичне використання мовлення носіями мови та сприяє поступовому формуванню комунікативної компетентності [12]. Аналогічний вектор простежується у дослідженні Л. Пилипюк та Т. Максимчук [10], де автори зазначають, що застосування мультимедійних інструментів істотно посилює навчальну мотивацію та активізує діяльність студентів створюючи умови для динамічного й інтерактивного навчання.

У працях, орієнтованих на методику формування професійно спрямованого аудіювання, відеоматеріали розглядаються як засіб занурення студентів у контекст природнього мовлення. М. Ломакіна та Л. Зеленська відзначають, що відео забезпечує доступ до реальних культурних контекстів та сприяє розвитку навичок аналізувати мову в ситуаціях професійного спілкування [11]. Узагальнюючи можливості цифрових ресурсів, В. Баняс та Н. Баняс вказують, що поєднання традиційних та мультимедійних форм навчання формує адаптивне, гнучке й орієнтоване на студента освітнє середовище, що відповідає вимогам сучасної вищої освіти [1].

Таким чином, інтеграція подкастів і відеоматеріалів у процес навчання іноземної мови у закладах вищої освіти сприяє ефективному розвитку сучасних комунікативних та професійних компетентностей здобувачів освіти.

Актуальність нашого дослідження зумовлена зростанням ролі автентичних ресурсів як ефективного інструмента формування комунікативної компетентності студентів, які опановують іноземну мову, а також недостатнім вивченням і практичним висвітленням питань добору, класифікації та методичного застосування автентичних ресурсів, що й обумовлює необхідність поглибленого дослідження цієї проблематики у вітчизняній методиці навчання мови.

Метою статті є аналіз ролі автентичних подкастів та відеоматеріалів у розвитку комунікативної компетентності студентів та обґрунтування методичних засад їх ефективного використання. **Об'єктом** дослідження є процес навчання іноземної мови у закладах вищої освіти, зорієнтований на розвиток комунікативних умінь майбутніх фахівців. **Предметом** дослідження виступають методичні засади застосування автентичних відеоматеріалів у навчанні іноземної мови з метою підвищення ефективності засвоєння мови та вдосконалення рецептивних навичок.

Відповідно до мети визначено основні завдання:

- проаналізувати науково-методичні підходи до використання автентичних матеріалів у викладанні іноземних мов;
- визначити потенціал автентичних подкастів та відеоконтенту у формуванні рецептивних навичок;

- охарактеризувати роль автентичних ресурсів у розвитку комунікативної компетентності студентів;
- розробити методичні рекомендації щодо ефективного застосування автентичних ресурсів у навчальному процесі.

Виклад основного матеріалу. Аудіювання вважають однією з найскладніших мовленнєвих навичок для студентів, оскільки воно передбачає миттєве сприйняття та обробку інформації. За спостереженням М. Андервуд [14], основними труднощами під час слухання є швидкий темп мовлення, різноманітність акцентів та відсутність можливості повторного прослуховування в реальних умовах спілкування. Дж. Філд [6 : 37–40] наголошує на психологічних бар'єрах, зокрема підвищеній тривожності студентів, які бояться не зрозуміти ключової інформації.

Українські дослідники С. Ніколаєва та О. Бігич зазначають, що складність сприйняття іншомовного мовлення значною мірою зумовлена недостатньою сформованістю фонетичної та лексичної компетентностей здобувачів освіти [8 : 105–106; 2 : 195]. Це актуалізує потребу використання автентичних матеріалів, які забезпечують поступове накопичення мовного досвіду, розширюють фонетичну й лексичну чутливість та сприяють подоланню рецептивних бар'єрів.

Перцепція усного мовлення як рецептивний вид мовленнєвої діяльності розглядається як усна навичка, що формується передусім у процесі оволодіння рідною мовою. Водночас упродовж тривалого часу аудіювання залишалось недостатньо дослідженим у контексті вивчення іноземної мови. С. Крашен наголошує на важливості використання зрозумілого матеріалу для сприйняття на слух як необхідного етапу, що передує продукуванню мовлення, підкреслюючи тим самим ключову роль аудіювання під час опанування іноземної мови [7].

Залежно від комунікативної мети виділяють декілька типів аудіювання. Відповідно до класифікації, яку запропонував Г. Дуглас Браун, аудіювання розглядається як багаторівнева рецептивна діяльність, що включає різні типи перцептивних та когнітивних процесів:

- *reactive listening* – передбачає мінімальну перцептивну обробку, оскільки основним завданням слухача є відтворення почутих мовленнєвих одиниць. Використовується переважно у хорових чи індивідуальних вправах на відпрацювання вимови;

- *intensive listening* – вимагає зосередженої уваги на формальних мовних елементах, зокрема, фонетичних, лексичних та граматичних характеристиках висловлювання. Цей тип слухання охоплює техніки детальної перцептивної обробки мовлення та спирається на розвиток навичок bottom-up. Навички bottom-up у контексті аудіювання розглядаються як здатність слухача переходити від аналізу найменших мовних елементів (звуків, складів, окремих лексем) до формування цілісного розуміння висловлювання;

- *responsive listening* – охоплює прослуховування коротких фрагментів мовлення з негайним реагуванням та вимагає швидкого переходу від сприйняття до продукування;

- *selective listening* – характеризується здатністю слухача вибірково опрацьовувати інформацію у довших аудіотекстах. Матеріалом для такого аудіювання можуть бути промови, оповіді чи діалоги, що містять значний обсяг інформації та вимагають виділення ключових елементів;

- *extensive listening* – охоплює глобальне сприйняття автентичних текстів, зо-

середжене на загальній ідеї, без детальної обробки окремих елементів. Воно спрямоване на формування **top-down розуміння змісту, яке передбачає активне використання** попередніх знань, контексту та передбачень для інтерпретації основної ідеї висловлювання, і реалізується під час прослуховування лекцій та тривалих розмов. Часто потребує залучення додаткових умінь, таких як конспектування або обговорення для повного розуміння;

- *interactive listening* – є найбільш комплексним, оскільки включає взаємодію між співрозмовниками, де процес аудіювання поєднується з усним продукуванням та вимагає швидкого переключення між ролями слухача та мовця. Реалізується у дискусіях, діалогах, дебатах та інтегрує всі попередні типи аудіювання [4 : 255–258].

Класифікація, яку запропонував М. Рост, має методологічну та змістову спорідненість із підходом Г. Дугласа Брауна та охоплює такі типи:

- *intensive listening* – слухач фокусує увагу на мовних елементах аудіотексту, детально опрацьовуючи необхідну інформацію;

- *selective listening* – характеризується чітко визначеною метою, зазвичай спрямованою на збір конкретної інформації, необхідної для виконання завдання, та передбачає уважне сприймання лише тієї інформації, яку слухач вважає важливою, з ігноруванням решти;

- *interactive listening* – передбачає активну взаємодію з співрозмовником, поєднуючи слухання та усне реагування;

- *extensive listening* – орієнтоване на розуміння загальної ідеї розлогих текстів без детальної обробки мовних одиниць;

- *responsive listening* – передбачає негайну вербальну або невербальну реакцію на почуте;

- *autonomous listening* – здійснюється самостійно із застосуванням стратегій самоконтролю, планування та моніторингу власного розуміння [13 : 183].

Успішність оволодіння іноземною мовою значною мірою залежить не від первинного рівня мовної підготовки студентів, а від якості організації навчального процесу та системної підтримки розвитку їхніх комунікативних умінь. Одним із дієвих засобів такої підтримки є використання автентичних відеоматеріалів, зокрема виступів TED Talks, подкастів BBC Learning English або The English We Speak, а також інтерв'ю на освітніх YouTube-каналах. Ці ресурси забезпечують доступ до реалістичного мовного середовища, сприяють формуванню різноманітних стратегій аудіювання та поступовій адаптації до різних акцентів, темпів та стилів мовлення. Працюючи з такими матеріалами студенти вчаться визначати ключові ідеї й деталі, прогнозувати зміст висловлювання, аналізувати інтонаційні та невербальні маркери, що значно підвищує рівень розвитку їхнього слухового сприйняття в умовах, максимально наближених до автентичного комунікативного контексту.

Першим ключовим аспектом ефективної роботи з автентичними матеріалами є цілеспрямоване забезпечення підтримки студентів під час слухання. Вмикання автентичного відео без підготовки може призвести до нерозуміння більшої частини повідомлення, тому необхідно забезпечити відповідні вступні орієнтири. Перед показом відео доцільно коротко окреслити його тематику, обговорити ключові ідеї та необхідні мовні засоби. Така попередня підготовка дає можливість студентам не конструювати нове знання «з чистого аркуша», а уточнювати та перевіряти попередньо сформовані припущення під час перегляду. Дієвою стратегією є також використання відеоряду

без звуку, що дає можливість спрямувати студентів на візуальні маркери змісту, а саме мову тіла доповідача, використання реквізиту, структуру слайдів чи інших зорових підказок. Це допомагає формувати вміння інтерпретувати невербальну інформацію, що є невід'ємним компонентом комунікативної компетентності. Водночас важливо наголосити, що повне розуміння кожного слова не є метою роботи з автентичним відео. Ключовим завданням виступає ідентифікація основних ідей та розвиток здатності студентів толерувати часткову невизначеність у процесі сприйняття мови.

Для вибіркового розвитку мовних умінь доцільно спрямувати студентів на цілеспрямоване слухання одного визначеного аспекту мовлення. Наприклад, у виступі Емі Кадді «Your Body Language May Shape Who You Are» [5] мовлення є природним, динамічним і водночас лексично насиченим, що створює сприятливі умови для тренування вміння розпізнавати дискурсивні маркери. Упродовж промови Емі Кадді активно використовує такі одиниці, як «*for example*», «*for instance*», «*so*», «*what happens is*», «*this is what we find*», які сигналізують про зміну логічних частин, введення прикладів або узагальнення. Маркери «*for example*», «*for instance*», служать для введення конкретних ілюстрацій до раніше сформульованих ідей, дозволяючи слухачеві зрозуміти практичне застосування або підтвердити теоретичне положення. Наприклад, у фрагменті «*Nalini Ambady ... shows that when people watch 30-second soundless clips...*», промовець подає науковий доказ, який ілюструє, як невербальні сигнали впливають на судження людей. «*So this is what we find*» використовується для переходу до результатів експерименту.

Використання подібних маркерів у навчанні дозволяє студентам зрозуміти структуру виступу, передбачати зміст наступних сегментів та краще орієнтуватися в логіці викладу. Формування навички розпізнавати та інтерпретувати дискурсивні маркери сприяє глибшому розумінню не лише загального змісту промови, а й способів побудови аргументації. Таким чином, дискурсивні маркери виконують роль когнітивних орієнтирів, допомагаючи слухачеві структурно сприймати інформацію, відокремлювати важливе від другорядного та формулювати власне розуміння почутого. Навчання через аналіз дискурсивних маркерів стає важливим етапом для поступового переходу до вивчення ключових ідей, узагальнення наукових даних та формування критичного мислення. Наступним важливим аспектом використання відеоматеріалів у процесі формування комунікативної компетенції є організація цілеспрямованого та активного перегляду з інтеграцією спеціально структурованих завдань. Такий підхід передбачає не лише багаторазове прослуховування матеріалу, а й виконання завдань, які стимулюють глибокий аналіз мовних, контекстуальних та культурних аспектів висловлювання. Зокрема, відеофрагменти можуть використовувати для розвитку таких ключових умінь:

Інтерпретація невербальної комунікації. Використання відеоматеріалу без звукового супроводу дозволяє зосередитися на невербальних компонентах висловлювання, таких як жести, міміка, використання реквізиту. Така практика формує здатність до інтерпретації комплексної невербальної інформації, яка є невід'ємним складником комунікативної компетентності та сприяє розвитку розпізнавання контекстуальних підказок.

Розпізнавання та аналіз дискурсивних маркерів. Студенти можуть ідентифікувати маркери у промові, аналізуючи їх функціональне навантаження та роль у структурі висловлювання. Такі вправи дозволяють прогнозувати зміст наступних

сегментів, виділяти ключові положення, узагальнювати інформацію та формувати власні висновки, що сприяє розвитку когнітивних стратегій сприйняття мови.

Оптимізація когнітивного навантаження через роботу з короткими фрагментами. Короткі відеорізки тривалістю 1–3 хвилини створюють умови для детального аналізу мовного та сюжетного матеріалу, зменшуючи когнітивне навантаження на студентів та підвищують ефективність сприйняття. Для студентів початкового та середнього рівнів рекомендовано використовувати фрагменти, які дозволяють концентруватися на ключових ідеях та повторюваних мовних структурах, тоді як для студентів з вищим рівнем володіння іноземною мовою – більш насичені сегменти з різноманітними лексичними та культурними елементами.

Передбачення та реконструкція інформації. Виконання завдань, які передбачають прогнозування подій або результатів експериментів, стимулює аналітичне та критичне мислення. Студенти формують гіпотези щодо подальшого розвитку подій і перевіряють їх під час повторного перегляду.

Інтеграція аудіальної та візуальної інформації. Завдання, які передбачають одночасний аналіз звукових та візуальних компонентів матеріалу, сприяють розвитку комплексного сприйняття мови. Наприклад, слухаючи діалог без відеоряду, студенти формулюють уявлення про кількість учасників, їх взаємини та обстановку, а потім порівнюють власні припущення з представленою на екрані інформацією. Така практика стимулює аналітичне зіставлення та розвиток когнітивної гнучкості.

Висновки. Узагальнюючи результати аналізу використання автентичних відеоматеріалів у процесі навчання іноземної мови, можна стверджувати, що їхнє застосування виходить за межі традиційного розвитку слухового сприйняття та словникового запасу. Автентичні відеоресурси забезпечують багаторівневу взаємодію студентів із мовою, сприяючи розвитку когнітивної гнучкості, здатності критичного та аналітичного мислення, а також формування стратегій самостійного навчання. Завдяки поєднанню вербальної та невербальної інформації студенти набувають комплексного сприйняття комунікативного акту, що передбачає одночасне опрацювання лексики, синтаксису, інтонаційних патернів та невербальних сигналів.

Використання автентичного відео сприяє розвитку метакогнітивних умінь студентів, зокрема здатності планувати, контролювати та оцінювати власне сприйняття та розуміння висловлювань. Постійна робота з різнорівневими матеріалами формує у студентів навички адаптації до мовних ситуацій різного рівня складності та сприяє підвищенню мовної автономії. Це особливо важливо у сучасному глобалізованому комунікативному середовищі, де ефективна взаємодія вимагає не лише знання правил мови, а й умінь швидко орієнтуватися у змісті та структурі висловлювань носіїв мови.

Крім того, автентичні відеоматеріали виконують функцію стимулювання міжкультурної компетентності, оскільки вони надають студентам можливість спостерігати за соціокультурними аспектами комунікації носіїв мови, порівнювати їх із власним досвідом та розвивати критичне усвідомлення культурних відмінностей. Це формує у студентів здатність до інтерпретації контекстуальних та культурних особливостей комунікації та є невід'ємною складовою професійної та соціальної мовної компетентності.

Таким чином, системне включення автентичних відеоматеріалів у навчальний процес є не лише інструментом практичного оволодіння мовою, але й засобом формування широкого спектра когнітивних, комунікативних та міжкультурних компетентностей. Використання автентичних відео сприяє становленню студентів як

автономних та критично мислячих користувачів мови, здатних ефективно взаємодіяти у реальних професійних, навчальних та соціальних контекстах. Підсумовуючи, можна зробити висновок, що автентичні відеоматеріали слугують комплексним ресурсом для інтегрованого розвитку мовної компетентності, поєднуючи навчальні, мотиваційні та культурологічні функції, роблячи їх незамінним елементом сучасної методики викладання іноземних мов.

Список використаної літератури

1. Баняч Н. Ю., Баняч В. В. Використання цифрових інструментів у процесі викладання англійської мови як іноземної. *Актуальні проблеми філології та перекладознавства*. 2025. № 34. С. 66–71.
2. Бігич О. Б., Бориско Н. Ф., Борецька Г. Е. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / за заг. ред. С. Ю. Ніколаєвої. Київ : Ленвіт, 2013. 590 с.
3. Brown G. *Listening to Spoken English (Applied Linguistics and Language Study)*. Longman Group United Kingdom, 1990. 194 p.
4. Brown, H. D. *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy*. New-York : Longman, 2001. 480 p.
5. Cuddy A. *Your Body Language May Shape Who You Are* : TED Talk, 2012. **Режим доступу** : https://www.youtube.com/watch?v=Ks-_Mh1QhMc&t=852s
6. Field J. *Listening in the Language Classroom*. Cambridge : Cambridge University Press, 2008. 376 p.
7. Krashen S. *The Input Hypothesis: Issues and Implications*. Harlow : Longman, 1985. 120 p.
8. Ніколаєва С. Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Київ : Ленвіт, 2002. 328 с.
9. Naidionova A., Ponomarenko, O. Use of podcasting technology to develop students' listening skills. *Information Technologies and Learning Tools*. 2008. Vol. 63. № 1. P. 177–185.
10. Пилипчук Л. А., Максимчук Т.В. Мультимедійні технології на заняттях англійської мови як інструмент активізації навчальної діяльності студентів у закладах фахової передвищої освіти. *Академічні студії. Серія : Педагогіка*. 2024. Вип. 4. С. 84–88.
11. Ломакіна, М., Зеленська, Л. Формування навичок аудіювання англійською мовою в майбутніх юристів як складник професійної іншомовної підготовки. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія : Педагогіка. Психологія*. 2025. Вип. 8. С. 157–163.
12. Романова О. О., Мудрик О. В. Використання відеоматеріалів на заняттях з іноземної мови. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи*. 2020. Вип. 77. С. 176-179.
13. Rost M. *Teaching and Researching Listening*. Harlow : Pearson Education Limited, 2011. 407 p.
14. Underwood M. *Teaching Listening*. London : Longman, 1989. 118 p.
15. Vandergrift L. *Recent developments in second and foreign language listening comprehension research*. *Language Teaching*. Vol. 40. Iss. 3. P. 191–210.

Referenceres

1. Baniyas N. Yu., Baniyas V. V. *Vykorystannia tsyfrovyykh instrumentiv u protsesi vykladannia anhliskoi movy yak inozemnoi. Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva*. 2025. № 34. S. 66–71.
2. Bihych O. B., Borysko N. F., Boretska H. E. *Metodyka navchannia inozemnykh mov i kultur: teoriia i praktyka : pidruchnyk dlia stud. klasychnykh, pedahohichnykh i lnhvistychnykh universytetiv / za zah. red. S. Yu. Nikolaievoi*. Kyiv : Lenvit, 2013. 590 s.

3. Brown G. Listening to Spoken English (Applied Linguistics and Language Study). Longman Group United Kingdom, 1990. 194 p.
4. Brown, H. D. Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy. New-York : Longman, 2001. 480 p.
5. Cuddy A. Your Body Language May Shape Who You Are : TED Talk, 2012. Rezhym dostupu : https://www.youtube.com/watch?v=Ks-_Mh1QhMc&t=852s
6. Field J. Listening in the Language Classroom. Cambridge : Cambridge University Press, 2008. 376 p.
7. Krashen S. The Input Hypothesis: Issues and Implications. Harlow : Longman, 1985. 120 p.
8. Nikolaieva S. Yu. Metodyka vykladannia inozemnykh mov u serednikh navchalnykh zakladakh. Kyiv : Lenvit, 2002. 328 s.
9. Naidionova A., Ponomarenko O. Use of podcasting technology to develop students' listening skills. *Information Technologies and Learning Tools*. 2008. Vol. 63. № 1. P. 177–185.
10. Pylypiuk L. A., Maksymchuk T. V. Multymediini tekhnolohii na zaniattiakh anhliiskoi movy yak instrument aktyvizatsii navchalnoi diialnosti studentiv u zakladakh fakhovoi peredvyshchoi osvity. *Akademichni studii. Seriya : Pedahohika*. 2024. Vyp. 4. S. 84–88.
11. Lomakina M., Zelenska L. Formuvannia navychok audiuvannia anhliiskoiu movoiu v maibutnikh yurystiv yak skladnyk profesiinoi inshomovnoi pidhotovky. *Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezperervnoi osvity. Seriya : Pedahohika. Psykholohiia*. 2025. Vyp. 8. S. 157–163.
12. Romanova O. O., Mudryk O. V. Vykorystannia videomaterialiv na zaniattiakh z inozemnoi movy. *Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriya 5. Pedahohichni nauky: realii ta perspektyvy*. 2020. Vyp. 77. S. 176–179.
13. Rost M. Teaching and Researching Listening. Harlow : Pearson Education Limited, 2011. 407 p.
14. Underwood M. Teaching Listening. London : Longman, 1989. 118 p.
15. Vandergrift L. Recent developments in second and foreign language listening comprehension research. *Language Teaching*. Vol. 40, Iss. 3. P. 191–210.

AUTHENTIC PODCASTS AND VIDEO CONTENT IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING: ENHANCING STUDENTS' COMMUNICATIVE COMPETENCE

Roman Dudok

*Ivan Franko National University of Lviv
Department of Foreign Languages for the Humanities
41 Doroshenka Str., room 111, 79000, Lviv, Ukraine
phone: 032 239 41 76
e-mail: romandudok@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0003-2531-9918>*

Orest Krasivskyi

*Ivan Franko National University of Lviv
Department of Foreign Languages for the Humanities
41 Doroshenka Str., room 111, 79000, Lviv, Ukraine
phone: 032 239 41 76
e-mail: kom1993@i.ua
<https://orcid.org/0000-0002-1548-2423>*

Oksana Mikula

*Ivan Franko National University of Lviv
Department of Foreign Languages for the Humanities
41 Doroshenka Str., room 111, 79000, Lviv, Ukraine
phone: 032 239 41 76
e-mail: mk.oksana@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-9860-7748>*

This article is devoted to the theoretical substantiation and methodological potential of authentic video materials in contemporary foreign language teaching practice. Given the growing need to develop students' comprehensive communicative competence, authentic video materials are examined as an effective tool for fostering listening comprehension, discourse awareness, pragmatic sensitivity, and the ability to interpret multilayered linguistic and cultural meanings. The central argument is that authentic video content created by native speakers for real communicative purposes provides a unique learning environment that combines natural language use, cultural markedness, and realistic communicative situations.

The article emphasizes that working with authentic video activates learners' cognitive processes by helping them anticipate the content of utterances, respond more attentively to intonational and non-verbal signals, critically interpret incoming information, and trace the logic of argumentation. Particular attention is given to the motivational effect of using authentic video. Exposure to real-life language not only increases students' interest but also reinforces the perceived practical value of language learning, positively influencing learning autonomy.

Special focus is placed on how authentic video contributes to the development of intercultural competence. Students gain the opportunity to observe natural patterns of interaction, communicative strategies, and cultural norms, which enables them to gain a deeper understanding of cultural contexts and become aware of the diversity of communication practices. Such experience fosters the ability to interpret culturally shaped meanings and critically analyse cultural differences.

The potential of authentic video materials as an effective tool for developing foreign language communicative competence is analysed. It has been proven that well-designed and systematic use of authentic video materials creates conditions for the harmonious linguistic, cognitive, and sociocultural development of students' skills. The findings confirm the relevance of integrating video materials into modern educational practice, as they support deeper language acquisition and contribute to shaping competent and autonomous language users.

Key words: authentic video materials, communicative competence, intercultural competence, foreign language teaching methodology.

*Стаття надійшла до редакції 28.01.2026
доопрацьована 01.02.2026
прийнята до друку 03.02.2026*